

Isus arăta compasiune față de oameni

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Când a ieșit din corabie, Isus a văzut o gloată mare, I s'a făcut milă de ea, și a vindecat pe cei bolnavi.” (Matei 14:14)

Există vreo tragedie mai mare? O tânără de 17 ani, cu o adolescență zburcumată, a hotărât să-și pună capăt zilelor. Vă închipuiți cât de mare a fost durerea părinților?

Pastorul le-a făcut o vizită acasă. A luat loc în sufragerie lângă ei și multă vreme n-a scos o vorbă. Și-a lăsat sufletul inundat de mâhnirea lor. **Apoi, a început să plângă încet până când i-au secat lacrimile. La sfârșit, s-a ridicat și a plecat fără să poată rosti un cuvânt.**

A trecut un timp și tatăl fetei i-a mulțumit pastorului pentru susținere. La momentul acela, i-a spus el, n-aveau nevoie de vorbe, de promisiuni sau de sfaturi. N-aveau nevoie decât de compasiune sinceră.

– Nu vă pot spune, a adăugat el, cât de mult a însemnat pentru noi compasiunea dumneavoastră.

„Compassiune” provine din latinescul *compati*, un cuvânt compus din *com*, care înseamnă „cu, împreună cu”, și *patī*, care înseamnă „a suporta, a suferi”. El este sinonim cu milă, înțelegere și compătimire și înseamnă să participi alături de cineva la suferințele lui. Când arătam compasiune față de oameni, trecem la un nivel mai profund în relația cu ei.

Manifestarea compasiunii este o parte esențială a metodei lui Isus de a ajunge la inima oamenilor.

Știrea misionară video pentru Sabatul acesta poate fi descărcată și vizionată accesând una dintre următoarele adrese de Internet: resurse.adventist.pro (secțiunea „Școala de Sabat”) sau YouTube (canalul „Școala de Sabat”).

S-ar putea ca universul să ni se pară un loc foarte înfricoșător: este vast, rece și atât de mare, încât ne simțim insignifianți și cu totul pierduți în el! Frica aceasta s-a amplificat odată cu apariția științei moderne, cu telescoapele ei uriașe care ne-au descoperit un cosmos cu mult mai mare și mai vast decât orice ne-am imaginat. Dacă adăugăm la acestea afirmațiile fanteziste ale darwinismului, care, în versiunile lui cele mai inopare, respinge ideea existenței unui Creator, înțelegem cu ușurință de ce oamenii ajung să-și piardă orice speranță în acest univers vast și insensibil.

Desigur că Biblia ne oferă o altă perspectivă asupra locului nostru în univers.

1. Conform textelor de mai jos, ce simte Dumnezeu pentru ființele suferinde de pe pământ?

Judecătorii 2:16-18

„Domnul a ridicat judecători, că să-i izbăvească din mina celor ce-i prădau. Dar ei n'au ascultat nici de judecătorii lor, căci au curvit cu alți dumnezei și s'au închinat înaintea lor. În curind s'au abătut dela calea pe care o urmaseră părinții lor, și n'au ascultat de poruncile Domnului, ca și ei. Când le ridica Domnul judecători, Domnul era cu judecătorul, și-i izbăvea din mina vrăjmașilor lor în tot timpul vieții judecătorului, căci Domnul îl se făcea milă de suspinurile scoase de ei împotriva celor ce-i apăseau și-i chinuiau.” Judecători 2:16-18 VDC

2 Împărați 13:23

„Dar Domnul S'a îndurat de ei, și a avut milă de ei, și-a întors Fața spre ei din pricina legământului Său cu Avraam, Isaac și Iacov, n'a vrut să-i nimicească, și pînă acum nu i-a lepădat dela Fața lui.”

Isaia 54:7,8,10

„Cîteva clipe te parăsise, dar te voi primi înapoi cu mare dragoste. Într'o izbucnire de minie, îmi ascusesem o clipă Fața de tine, dar Mă voi îndura de tine cu o dragoste vecinică, zice Domnul, Răscumpărătorul tău. Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta dela tine, și legământul Meu de pace nu se va clătina, zice Domnul, care are milă de tine.”

Contrar teoriei populare potrivit căreia Dumnezeu Vechiului Testament ar fi aspru, rău, neiertător și lipsit de milă, total diferit de Isus al Noului Testament, textele acestea ne vorbesc despre mila lui Dumnezeu față de oameni. Și ele sunt numai câteva dintre exemple!

2. Care este atitudinea lui Dumnezeu în fața suferinței? Exodul 2:23-25

„După multă vreme, împăratul Egiptului a murit; și copiii lui Israel gemeau încă din pricina robiei, și scoteau strigăte desnădăjduite. Strigătele acestea, pe cari li le smulgea robia, s'au suit pînă la Dumnezeu. Dumnezeu a auzit gemetele lor, și și-a adus aminte de legământul Său făcut cu Avraam, Isaac, și Iacov. Dumnezeu a privit spre copiii lui Israel, și a luat cunoștință de ei.”

Dumnezeu este profund interesat de oameni (vezi Iacov 5:11). Acesta este un adevăr care apare frecvent în Biblie. „Iată, noi numim fericiți pe cei ce au răbdat. Ați auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov, și ați văzut ce s'însușit i-a dat Domnul, și cum Domnul este plin de milă și de îndurare.”

„Inima Sa iubitoare este mișcată de necazurile noastre și ne ascultă când li vorbim despre ele. [...] Nimic din ceea ce, într-un fel oarecare, are legătură cu pacea noastră nu este atât de neînsemnat încât să nu fie luat în considerare de El. [...] Nicio nenorocire nu se poate abate asupra celui mai neînsemnat dintre copiii Săi... fără ca Tatăl ceresc să observe, fără ca El să manifeste un interes viu pentru toate acestea.” – Ellen G. White, *Calea către Hristos*, ed. 2013, p. 75

Gemetele căror oameni din localitatea ta se fac auzite până la cer? Ce poate face Dumnezeu prin tine pentru a le arăta simpatie și pentru a-i ajuta pe cei în dificultate?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să recunoască importanța unui alt element al metodei lui Hristos de slujire: manifestarea compasiunii prin cuvânt și prin faptă.

La nivelul sentimentelor: Să cunoască personal bucuria de a manifesta bunătate și milă față de persoanele care trec prin dificultăți.

La nivel practic: Să urmeze pașii necesari pentru a manifesta compasiunea lui Hristos și dragostea Sa în relațiile cu semenii lor.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Dreptate, înșă și bunătate

- A. Prin ce le-am putea lăsa uneori impresia, celor din afara bisericii, că suntem lipsiți de milă?
- B. Cum putem să luăm poziție împotriva păcatului, dar să manifestăm milă față de păcătos?
- C. Ce factori pot să ne „saboteze” manifestarea compasiunii?

II. Sentimente: Simțământul de compasiune

- A. Cum putem să le arătăm altora compasiune fără a avea o atitudine de condescendență sau fără a-i trata ca pe un „caz caritabil”?
- B. Ce să facem atunci când ne este greu să avem compasiune pentru o persoană în nevoie din cauza comportamentului ei?

III. Practic: Manifestarea compasiunii

- A. Roagă-te și întreabă-te dacă te porți fără bunătate și compasiune față de cineva. Cere-I lui Dumnezeu să-ți dea puterea de a cere iertare și de a repara greșeala.
- B. Ce pași ar trebui să urmeze biserica ta pentru a manifesta compasiune față de cetățenii din localitate?

Rezumat: Lumea noastră este plină de oameni oboșiți, singuri și disperăți. Uneori, viața li se înseninează pentru simplul fapt că cineva le ascultă păsurile. Isus ne-a arătat, în lucrarea Sa, cum să manifestăm compasiunea – prin fapte de bunătate, ascultându-i și aducându-le vindecare.

În lucrarea Sa pe pământ, în interacțiunea Sa cu oamenii, Isus a întâlnit diverse cazuri care l-au stârnit mila și compasiunea. „Când a ieșit din corabie, Isus a văzut o gloată mare, l S-a făcut milă de ea și a vindecat pe cei bolnavi” (Matei 14:14).

3. Citește Matei 9:35,36 și Luca 7:11-16. Ce învățăm de aici despre adevărul mod de manifestare a milei?

“Isus străbătea toate cetățile și satele, învățînd pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției, și vindecînd orice fel de boală și orice fel de neputință, care era în norod. Cînd a văzut gloatele, l S-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite, ca niște oi cari n'au păstor.” Matei 9:35-36

Cuvântul „milă” ne trimite cu gândul la alte cuvinte înrudite, precum „empatie” și „compasiune”. Ele au în comun ideea de participare la suferința cuiva. Mila este părerea de rău pentru suferința cuiva. Empatia este capacitatea de a înțelege și de a ne identifica profund cu simțămintele altora. Compasiunea este semnul că înțelegem prin ce trec alții și, totodată, că vrem să le ușurăm și să le îndepărtăm suferința.

Când auzi că niște concetățeni de-ai tăi au pățit un necaz, de exemplu că le-a ars casa sau le-a murit cineva din familie, cum reacționezi? Exclami mai mult ca pentru tine: „Ce trist!” și apoi îți vezi de treburi mai departe? Ți se face milă de ei și sufletul tău este *mișcat* de compasiune? Dacă ai compasiune adevărată, atunci te vei duce la ei ca să-i consolezi și să-i ajuți în mod activ și practic, fie că-ți sunt prieteni, fie că-ți sunt necunoscuți. Îți vei exprima compasiunea în scris ori le vei face o vizită și te vei îngriji de nevoile lor imediate. Faptele motivate de iubire sunt dovada clară a milei autentice.

În general, când are loc o mare catastrofă, oamenii și diferitele organizații și fundații de asistență răspund cu compasiune. În schimb, când are loc un necaz sau un dezastru „mai mic” în viața cuiva, nu mai suntem la fel de săritori.

Isus nu doar că a avut milă de oameni, ci a făcut un pas mai departe: a acționat cu compasiune. Și noi suntem chemați să facem la fel. Oricui îi poate fi milă de cineva care trece printr-o suferință. Întrebarea este: Dacă ți-e milă de cineva, ce faci în mod concret pentru el?

La micul dejun, un bărbat află de la soția lui că într-o altă țară a avut loc o tragedie soldată cu moartea a mii de oameni. După ce zăbovește câteva clipe asupra acestei știri, schimbă subiectul și o întreabă dacă echipa locală de fotbal a câștigat meciul din seara precedentă. Procedăm și noi așa? Ce putem face pentru a ne schimba atitudinea?

⁴¹În ziua următoare, Isus Se ducea într-o cetate numită Nain. Împreună cu El mergeau ucenicii Lui și norod mult. Cînd S'a apropiat de poarta cetății, iată că duceau la groapă pe un mort, singurul fiu al mamei lui, care era văduvă; și cu ea erau o mulțime de oameni din cetate. Domnul, cînd a văzut-o, l S'a făcut milă de ea, și i-a zis: „Nu plînge!” Apoi S'a apropiat, și S'a atins de racla. Ceice o duceau, s'au oprit. El a zis: „Tineretule, scoală-te, îți spun!” Mortul a șezut în capul oaselor, și a început să vorbească. Isus l-a dat înapoi mamei lui. Toți au fost cuprinși de frică, slăveau pe Dumnezeu, și ziceau: „Un mare prooroc s'a ridicat între noi; și Dumnezeu a cercetat pe poporul Său.” Luca 7:11-16
VDC

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Matei 14:14

Ideea de bază: În această ocazie, subliniază că a manifesta compasiune înseamnă mai mult decât a avea gânduri de părere de rău și a rosti cuvinte de consolare. A manifesta compasiune înseamnă a face acele fapte care să demonstreze dragostea, mila și grija pentru alții.

Discuție introductivă: Facebook, cea mai mare rețea de socializare din lume, are peste 1 miliard de utilizatori activi. Dacă ar fi o țară, ar concura cu China pentru locul de cel mai populat stat de pe pământ. Utilizatorii au posibilitatea de a posta fotografiile, de a-și contacta prietenii și de a face comentarii. Una dintre opțiunile cele mai utilizate este aceea de a da click pe simbolul „Like” – un mod ușor și rapid de a exprima aprecierea pentru un lucru postat de un prieten sau de o cunoștință, fără a apela la cuvinte.

În ciuda popularității ei uriașe, există situații în care opțiunea aceasta nu poate fi utilizată, ca de pildă atunci când cineva anunță că a fost diagnosticat cu cancer sau că a avut un deces în familie. Din acest motiv, spre finalul anului 2014, directorii și inginerii de la Facebook s-au gândit să adauge o nouă opțiune – butonul de „Compasiune” – în ideea de a le oferi utilizatorilor posibilitatea de a-și exprima regretul pentru dificultatea prin care ar putea trece cineva.

Dintr-un anumit punct de vedere, posibilitatea unor astfel de contacte virtuale este bună. Din alt punct de vedere, nu este, deoarece ne distanțează și mai mult de contactul real cu oamenii. Până acum, dacă o persoană avea probleme emoționale, de sănătate sau spirituale, prietenii și vecinii îi făceau o vizită pentru a o consola și a-și exprima compasiunea. Dacă lucrul acesta nu era posibil, îi dădea un telefon sau cel puțin îi scriau câteva cuvinte de susținere într-o carte poștală ilustrată. Apoi au apărut pe piață ilustrate speciale cu imagini și cuvinte de compasiune gata imprimare. Nu mai era nevoie să-ți iei timp să compui un mesaj de împreună-simțire, ci cumpărai o astfel de ilustrată, îți scriai numele pe ea și o puneai la poștă.

Acum, Facebook ne ușurează și mai mult „deranjul”. Nu e nevoie să-i faci nicio vizită persoanei în cauză, să stai de vorbă cu ea, să-i trimiți un bilețel de încurajare... Nu e nevoie să scrii nici măcar un cuvântel. Pur și simplu apeși pe butonul „Compasiune” și treci mai departe la treburile tale.

4. Citește Coloseni 3:12; 1 Petru 3:8 și 1 Ioan 3:17. Ce calitate a creștinilor este subliniată în aceste versete și cum o putem manifesta?

“Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și prea iubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blîndeță, cu îndelungă răbdare.” Coloseni 3:12

“Încolo, toți să fiți cu aceleași gînduri, simțind cu alții, iubind ca frații, miloși, smeriți.” 1 Petru 3:8

“Dar cine are bogățiile lumii acesteia, și vede pe fratele său în nevoie, și își închide inima față de el, cum rămîne în el dragostea de Dumnezeu.” 1 Ioan 3:17

Dacă noi înșine am suferit, vom înțelege mai ușor suferințele altora. Și dacă știm ce înseamnă să tânjești după compătimire în suferință, vom fi dispuși să compătimim persoanele în nevoie.

Am discutat într-un studiu anterior despre pilda bunului samaritean. Când povestește despre samaritean, Isus descrie astfel reacția lui: „Dar un samaritean care era în călătorie a venit în locul unde era el și când, l-a văzut, i s-a făcut milă de el” (Luca 10:33). Mila sau compătimirea aceasta l-a determinat să facă ceva pentru victima rănită. Preotul și levitul probabil s-au întrebă: „Ce se va întîmpla cu mine, dacă îl ajut pe acest om?” În schimb, samariteanul și-a pus, se pare, altă întrebare: „Ce se va întîmpla cu acest om dacă nu-l ajut?” În pilda aceasta, samariteanul privește situația prin ochii victimei și trece la acțiune. El își riscă viața și bunurile pentru un necunoscut. **A fi creștin este riscant și, uneori, chiar foarte costisitor!**

Să studiem și pilda fiului risipitor tot din aceeași perspectivă (Luca 15:20-32). Ce fapte ale tatălui din pildă stîrnesc critici și disensiuni în familie? Îmbrățișarea plină de compasiune, haina apartenenței, inelul încrederii, sandalele libertății și chemarea la ospăț sunt o dovadă a bucuriei sincere a unui tată dispus să sacrifice totul pentru recuperarea fiului său risipitor. „Risipitor” înseamnă cheltuitor, nesocotit, nechibzuit. Totuși, am putea spune, pe bună dreptate, că tatăl își calcă pe demnitate și îl copleșește pe fiul său cu lucruri pe care nu le merita. Din perspectiva fiului celui mare, tatăl este cheltuitor, nesocotit, nechibzuit. Când îl vede pe fiul său căit, tatăl face risipă, folosește toate resursele necesare pentru recuperarea lui!

Pentru a compătimi în felul acesta, este nevoie să uităm de noi înșine, iar aceasta ne poate face vulnerabili, poate atrage asupra noastră consecințe neplăcute. **Într-un cuvânt, compătimirea ne poate cere un preț!**

De discutat:

1. Cât de importantă este „atingerea personală”, atunci când dorim să ne manifestăm compasiunea?

2. Care sunt posibilele efecte negative pe care le pot avea cuvintele: „Mă rog pentru tine” asupra persoanelor aflate în dificultate?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

În studiile anterioare, am descoperit că Isus, după ce a ținut Predica de pe Munte, a coborât în vale și a pus predica în practică. În studiul de față, analizează împreună cu grupa ta căile prin care Și-a exprimat El compasiunea față de oamenii cu care interacționa.

Comentariu biblic

I. Isus Își arăta compasiunea

(Recițiți Matei 14:14 în cadrul grupei.)

Cuvântul „milă” din versetul acesta redă termenul grecesc *splangchnis-theis*, pe care William Barclay îl declară „cel mai expresiv cuvânt pentru milă din limba greacă”. El subliniază că termenul provine din cuvântul *splangchna*, care înseamnă „intestine, măruntaie” și „descrie compasiunea care-l mișcă pe cineva până în străfundurile ființei. În evangheliile, cu excepția apariției lui în câteva parabole, este utilizat numai cu referire la Isus.”

În Matei 8 și 9, descoperim câteva metode utilizate de Isus pentru a le arăta oamenilor milă și compasiune:

1. Un sutaș roman vine la Isus și Îi cere ajutor (Matei 8:5). Dacă ne uităm cu atenție la text, observăm că Îi cere ajutor indirect. Nu Îl roagă direct, ci Îi prezintă problema: „Doamne, robul meu zace în casă slăbănog și se chinuiește cumplit” (Matei 8:6). Să nu uităm că el nu este iudeu, ci un reprezentant al ocupației romane. Astfel, Matei ne arată aici că **Isus nu-i cuprinde în dragostea Lui doar pe iudei, ci pe toți oamenii.** Isus citește printre rânduri și arată milă față de el: „Am să vin și să-l tămăduiesc” (Matei 8:7).

Sutașul cunoștea, fără îndoială, legile curăției ritualice, care le interziceau iudeilor să stea la masă cei de alt neam și chiar să intre în casa lor. Conștient de aceste lucruri, el Îi spune învățătorului că nu era necesară prezența Sa personală în casa lui, ci era de ajuns un cuvânt, pentru ca robul său să fie vindecat. Pentru Isus, legile curăției nu erau o barieră, dar El răsplătește credința sutașului și îl vindecă pe loc pe robul acestuia.

5. Citește Ioan 11:35. Ce ne spune acest verset nu numai despre natura umană a lui Isus, ci și despre cât de mult a suferit El împreună cu oamenii, în această natură? Vezi și Romani 12:15.

„Isus plîngea.” Ioan 11:35 VDC

„Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plîngeți cu cei ce plîng.” Romani 12:15 VDC

În Ioan 11:35, Isus a manifestat compasiune, empatie și milă din tot sufletul. Deși știa că urma să-L readucă la viață pe Lazăr, durerea acestei familii atât de apropiate L-a afectat fizic și emoțional. Totuși Isus nu a plâns aici doar pentru moartea prietenului său drag. El vedea tabloul mult mai mare al suferinței produse tuturor oamenilor de consecințele devastatoare ale păcatului.

„Îl apăsa povara durerii veacurilor. El vedea grozavele urmări ale călcării Legii lui Dumnezeu. Vedea că în istoria lumii, începând cu moartea lui Abel, lupta dintre bine și rău nu încetase nicio clipă. Privind spre anii ce urmau să vină, vedea suferința și întristarea, lacrimile și moartea care trebuiau să fie partea oamenilor. Inima Lui era străpunsă de durerea întregului neam omenesc din toate veacurile și din toate părțile lumii. Durerile neamului păcătos apăseau greu asupra sufletului Său și, în timp ce dorea să aline toate suferințele oamenilor, ochii Săi erau plini de lacrimi” – Ellen G. White, *Viața lui Isus*, ed. 2014, p. 506.

Gândește-te la aceste cuvinte: Inima lui Isus a fost „străpunsă de durerea întregului neam omenesc din toate veacurile și din toate părțile lumii”. Inima noastră face față cu greu durerii rudelor și cunoscuților noștri. La aceasta se adaugă durerea oamenilor despre care auzim la știri. Dar Domnul nostru, care cunoaște tot ce se întâmplă pe pământ, plînge pentru durerea omenirii întregi! Numai Dumnezeu cunoaște toate suferințele și întristările locuitorilor pământului. Cât de recunoscători ar trebui să fim că noi nu le cunoaștem pe toate! Chiar și puțintel pe care-l știm ne copleșește! Încearcă să identifici suferințele care l-au tulburat sufletul lui Isus în această ocazie.

Generalul William Booth, fondatorul Armatei Salvării, le spunea voluntarilor: „Dacă nu poți plînge pentru un oraș, n-avem ce să-ți dăm de lucru.” Ce înseamnă pentru tine cuvintele acestea?

2. Câțiva bărbați aduc la Isus un om paralizat (Matei 9:2). Evident că omul are emoțiile și temerile lui: Care are să fie reacția lui Isus? Isus îl privește și-i spune: „Îndrăznește, fiule! Păcatele îți sunt iertate!” Același Isus plin de bună-tate, sensibilitate și compasiune!

3. Unul dintre frunțașii sinagogii se pleacă în fața lui Isus și îl roagă s-o înlăce pe fiica sa (Matei 9:18). Isus Se ridică imediat și pornește spre casa lui. Pe drum, o femeie care suferea de 12 ani de hemoragie ajunge în spatele Său și reușește să se atingă de poala hainei Sale (Matei 9:20,21). Luca amintește, în relatarea Sa, că Isus S-a întors și a întrebat: „Cine s-a atins de Mine?” (Luca 8:45). Probabil că femeia s-a simțit teribil de stânjenită când privirile tuturor s-au îndreptat către ea. Isus însă detensionează situația și-i vorbește cu bună-tate și cu blândețe: „Îndrăznește, fiică! Credința ta te-a tămăduit” (Matei 9:22).

4. La sfârșitul capitolului, Matei rezumă în cuvinte frumoase atitudinea plină de milă a lui Isus față de oameni: „Când a văzut gloatele, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite ca niște oi care n-au păstor” (Matei 9:36).

De discutat: Când discutăm despre misiune, folosim de obicei expresii precum „populație-țintă”, „țintă de botezuri” și „strategie misionară”. În loc să-i privim pe oameni cu mila arătată de Isus, cădem în capcană și îi privim doar ca pe niște potențiali candidați la botez. Ce putem face pentru a ne schimba atitudinea?

3. APLICAȚIA

Comentează împreună cu grupa dictonul: „lubește păcătosul, dar urăște păcatul.” Când teologul creștin Augustin de Hipona i-a dat glas pentru prima dată, a sunat cam așa: „Cu iubire față de oameni, dar cu ură față de păcat.” Afirmația are o rezonanță și o semnificație care s-au pierdut de-a lungul timpului. Când o folosim astăzi, în ce măsură o rostim cu condescendență? Transmitem cumva ideea că noi nu facem parte din categoria păcătoșilor? Realitatea este că noi toți suntem păcătoși (chiar dacă am acceptat iertarea lui Dumnezeu și L-am rugat să ne schimbe viața). Ce pericol prezintă definierea unei persoane după păcatul ei (de exemplu, „bețiv”), uitând că și el este, poate, tată, fiu sau prieten pentru cineva? Distincția dintre păcat și păcătos este dificil de făcut în viața personală și în relațiile cu oamenii. Iar în cercurile

“Binecuvîntat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, Părintele îndurărilor
6. Citește 2 Corinteni 1:3-4. La ce spune Pavel că poate fi de folos suferința personală? Ai vreo experiență legată de acest adevăr?

și Dumnezeu oricărei mîngîieri, care ne mîngîie în toate necazurile noastre, pentruca, prin mîngîierea cu care noi înșine sîntem mîngîiați de Dumnezeu, să putem mîngîia pe ceice se află în vreun necaz!” 2 Corinteni 1:3-4

A mîngâia înseamnă „a căuta să aline sau a alina mîhnirea, durerea, suferința” și este sinonim cu „a consola” și „a încuraja”. Când Hristos ne mîngâie în necazurile noastre, și noi putem să le oferim mîngâiere altor oameni care suferă. Dacă am învățat din întristările noastre, le putem sluji mai eficient celor întristați.

În general, bisericile sunt compuse din membri care suferă și membri care le aduc acestora mîngâiere, alinare. O astfel de îmbinare poate să transforme biserica ta într-un „loc de adăpost”, într-o „cetate de scăpare” (vezi Numeri 35) și într-o „apă vindecătoare” (vezi Ezechiel 47:1-12) care curge spre societate.

A le arăta oamenilor compasiune și a le oferi mîngâiere sufletească este o artă. Iată câteva sugestii:

- Fii sincer. Ascultă mult și vorbește puțin. Asigură-te că limbajul corporal transmite corect dorința ta de a arăta compasiune și de a aduce mîngâiere celui aflat în necaz.
- Manifestă compasiune potrivit cu personalitatea ta. Unii își arată compătimirea plîngând cu cel suferind. Alții nu plîng, dar oferă un ajutor concret.
- A fi prezent undeva este de multe ori mai important decît a spune ceva sau a face ceva.
- Permite-le oamenilor să sufere în felul lor.
- Informează-te despre etapele prin care trec oamenii care suferă.
- Fii atent la replica: „Știi cum te simți?”. Esta foarte posibil să nu știi, de fapt, cum se simte!
- Consilierea o oferă specialiștii în domeniu.
- Nu-i promite unui om în suferință că te rogi pentru el, dacă nu ai această intenție. Când este posibil, roagă-te cu el, fă-i o vizită pe îndelete și citește-i câteva făgăduințe biblice încurajatoare.
- Organizează un grup de suport (dacă este posibil) la biserică sau în localitatea în care trăiești.

creștine, clișeul „iubește-l pe păcătos” apare cel mai adesea în discuțiile despre homosexuali sau desfrânați, dar nu și în cele despre oamenii materialști, lacomi sau aroganți.

De discutat:

1. Cum putem să le arătăm compasiune celor care trăiesc în păcat, fără să le transmitem ideea că le acceptăm comportamentul?

2. Cum „să-i spunem păcatului pe nume” fără a afișa o atitudine de superioritate?

3. Cum a arătat Isus milă față de noi, personal, atunci când am avut probleme?

4. PRACTIC

Analizează împreună cu grupa diferitele căi prin care le putem arăta oamenilor compasiune – le putem face o vizită, îi putem suna la telefon, le putem da o îmbrățișare, le putem trimite un dar, îi putem ajuta practic. Subliniază importanța „atingerii personale”.

În săptămâna premergătoare dezbaterii studiului, fă rost de o cutie cu felicitări și, dacă este posibil, de timbre.

Pasul 1. Invită-i pe membrii grupei să povestească o situație din viața lor în care cineva și-a manifestat compasiunea față de ei și să spună ce valoare a avut gestul acelei persoane pentru ei.

Pasul 2. Oferă-i fiecăruia câte o felicitare și un instrument de scris și roagă-i să se gândească la o persoană – de preferat din afara bisericii – căreia să-i scrie câteva cuvinte de încurajare sau de compasiune. Pot alege un vecin, un coleg de serviciu sau un membru al familiei. Sau pot alege o persoană aflată în dificultate despre care au auzit de la altcineva. Încurajează-i să-și exprime compasiunea asemenea lui Isus.

Pasul 3. După ce au scris mesajul de compasiune, oferă-le timbre și încurajează-i să scrie adresa destinatarului și să o trimită prin poștă. Peste câteva săptămâni, întreabă-i ce reacții au avut destinatarii.

Pasul 4. Încurajează-i să caute o persoană căreia să-i facă o vizită săptămâna viitoare pentru a o încuraja.

Pentru a afla mai multe informații despre subiectul acesta, citește Deuteronomul 24:10-22; Iona 3; Maleahi 3:17; Matei 15:32-38; Marcu 6:34-44; Galateni 6:2; Evrei 10:32-34, iar din cartea *Calea către Hristos*, de Ellen G. White, citește capitolul „Înaltul privilegiu al rugăciunii”, pp. 67–78.

Într-o vacanță, mai multe familii s-au asociat și, împreună cu copiii lor, au făcut câteva pachete cu alimente și cu produse de igienă personală pentru a le oferi oamenilor fără adăpost din orașul lor. După cele câteva ore de pregătire a pachetelor, s-au urcat în mașini, s-au dus în centrul orașului și, în aproximativ o jumătate de oră, le-au împărțit. Apoi, s-au dus în vizită la un muzeu, după care au luat masa împreună. În timp ce se întorceau la mașini, unul dintre ei a făcut o remarcă:

– Mă bucur că i-am ajutat pe oamenii fără adăpost. Dar vă dați seama că cei mai mulți dintre ei au terminat ce le-am dat și deja sunt din nou flămânzi?

Este adevărat, sunt atât de mulți oameni care au nevoie de mângâiere, de compasiune și de ajutor, încât ne simțim depășiți de situație și ajungem să spunem disperati: „Ce rost are? Ce facem noi este infim!” Modul acesta de a gândi este deficitar sub mai multe aspecte. În primul rând, dacă toți ar gândi așa, nimeni n-ar mai ajuta pe cineva, iar nevoile, cât de complezitoare sunt ele acum, s-ar înmulți și mai mult. În schimb, dacă toți cei care sunt capabili i-ar ajuta pe alții, nevoile, cât de coplezitoare sunt acum, s-ar diminua. În al doilea rând, Biblia nu ne spune nicăieri că durerea umană și răul vor fi eliminate complet pe pământul acesta. Ne spune exact contrariul. Nici chiar Isus n-a pus capăt întregii suferințe umane. A făcut ce a putut. Și noi trebuie să facem la fel: să le aducem mângâiere, să le arătăm compasiune și să le oferim ajutor celor care sunt lângă noi.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 2 Cronici 24–30

1. Ce sfat i-a dat omul lui Dumnezeu lui Amația?
2. Ce fel de caracterizare găsim despre profetul Zaharia?
3. Cu ce anume l-a mâniat Ahaz pe Domnul?
4. Ce a făcut Ezechia în primul an al domniei sale?

Viața lui Iisus, capitolul 86

5. Cu ce mărturisire de credință i-a însărcinat Hristos pe ucenici?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Ce răspunsuri ați avut la rugăciune săptămâna care a trecut? Împărtășiți-le cu grupa!
2. Povestiți în grupă un eveniment pe care l-ați trăit sau de care ați auzit săptămâna trecută! De ce îl considerați important pentru a fi împărtășit? Ce lecție spirituală ați descoperit în acel eveniment?
3. În ce fel ați conștientizat prezența lui Dumnezeu în viața personală, săptămâna trecută?

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Ce spune Biblia că simte Dumnezeu față de suferințele oamenilor?	Ce trebuie să facem noi în fața suferinței semenilor noștri?
2	Cum și-a manifestat Isus mila și compasiunea față de oameni?	Cum putem manifesta și noi, concret, milă și compasiune față de cei suferinzi?
3	Ce se înțelege prin „compătimire” și ce exemple biblice avem?	În ce condiții putem arăta compătimire, în adevăratul sens al cuvântului?
4	Ce aflăm din Ioan 11:35 despre natura lui Isus? Ce simțea El pentru oameni?	Ce anume trezește în noi vederea suferinței altora? De ce?
5	În ce situații este utilă suferința personală? Cum se explică acest paradox?	În ce situații v-a ajutat durerea proprie să-i mângâiați și să-i ajutați pe alții?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Concret, ce veți face, individual și colectiv, pentru a arăta că simțiți cu cei îndurerăți?
3. Care este planul misionar al grupei voastre? În timp ce ascultați sau vizionați știrea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru mila și compasiunea manifestate pentru noi!
2. Să ne rugăm pentru cei suferinzi și întristați!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune!

Cineva din familie _____

Cineva dintre rude _____

Cineva dintre prieteni _____

Cineva dintre vecini _____

Cineva din biserică _____

**Mâine este Ziua persoanelor cu nevoi speciale – „Ridică-te și umblă!”
(colectă)**